

SZABADSÁG

A MISKOLCZI FÜGGETLENSÉGI ÉS NEGYVENNYOLCZAS PÁRT KÖZLÖNYE.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL

Széchenyi-utca 45-ik szám. SZELENYI és TÁRSA nyomdája.
A lap megjelen minden szerdán és szombaton.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:

RUTKAY MENYHÉRT.

ELŐFIZETÉSI DIJ:

Egész évre 10 kor. Félévre 5 kor. Negyedévre 2. 50 kr
Egyes szám ára 14 fill.

A marosvásárhelyi és a miskolczi iparkamara.

A marosvásárhelyi iparkamara szintén körlevelet intézett az ország összes iparkamaráihoz, felszólítva ezeket, hogy közösen tegyenek lépést a magyar cikkek megoltalmazására. Nevezetesen eszközöljék ki, hogy valamennyi magyar gyártmány a „Honi ipar“ védjellel ellátva kerüljön forgalomba.

Ennek a körlevélnek célja tiszta szándékból fakad és hazafias. Azt akarja a nevezett iparkamara, hogy szédelgő külföldi gyárak ellen a honi termék védve legyen. Hogy az olyan vevőt, a ki magyar árut akar hazafiságból vásárolni, hazafiatlan emberek, szövetkezve az élelmes külföldi gyárosokkal, rá ne szedhessék.

Mert legyünk elkészülve rá, hogy az osztrák a kezei közül kisiklani próbáló áldozatról nem egykönnyen mond le s minden megengedett és meg nem engedett eszközt igénybe vesz, hogy a józanság által diktált magyar iparpártolási mozgalmat még kezdetben letörje. Rám egyes fővárosi lapok cikkei azt a benyomást teszik, hogy már is inkább az osztrák, mint magyar érdekek szolgálatában állanak. Mert ha így nem volna, honnan lehetne kimagyarázni, hogy a közönséget a mozgalmról lebeszélni igyekeznek? „Mit akartok ezzel a nemzedékkal, nincs ebben hazafiság, nem lángol ez a fásult generáció a mi iparunkért, nem képes nagy célok szolgálatára; a jövő nemzedékre vár a magyar ipar megteremtésének nagy feladata“ — körülbelül így irt a „Budapesti Napló“ a szövöipari kiállítás megnyitására elmélkedve. Soha sem szerettem azokat a halálbaglyokat, kik folyton kishitűséget és ezzel indokolt lemondást suhogtak a nemzet fülébe. A sajtónak sok mindenféle feladata lehet, de lebeszélni a nemzetet a helyes irányról, a jó utról, joga nincsen, sőt ellenkezőleg. Ha a Vészi ur lapja egyik nap azt hirdeti, hogy a magyar gyáros indolens és a vevő közönség felszólításának nem tesz eleget; ha egy névtelen levél írójával képes az egész magyar iparos osztályt megvádoltatni, a nélkül, hogy a tényállásról meggyőződnek, akkor ne csodálkozzunk, ha a mozgalom nehezen ver gyökeret. Hisz egy ilyen kis közlemény többet árt, mint a mennyit Bartha Miklósnak tiz

ezikke használ. Nem, tisztelt uraim, ott a fővárosban, az elkedvetlenítés és a lebeszélés nem a sajtó kötelessége. Bizzák csak ezt az osztrákokra, majd elvégzik tőlük telhetőleg azok. Nekünk, a magyar sajtó munkásainak, velük szemben csak a nemzeti célok védelme lehet egyetlen feladatunk.

Minden nemzedéknek ki kell kérni a maga részét, a nemzeti haladásnak soha sem szünetelő munkájából. Mi lenne a hazából és fajunkból, ha minden nemzedék a következőknek vállaira háritaná azt a munkát, melyet neki kell elvégezni, mint a hogy azt nekünk a Vészi ur lapja ajánlja?

Az iparpártolás céltudatos és hazafias lelkesedés rugóival dolgozó mozgalom. A ki ebben a mozgalomba részt vesz, az előtt ám magyar eredetét nem eltagadni, de egyenesen hirdetni kell. Ha az ám silány, akkor az eltagadással úgy sem visszük iparunk ügyét előre, mert szoliditás az ipar legelső feladata. Külömben is nem kell attól tartanunk, hogy kereskedőink hazafiságból letagadják az esetleges silány áruk magyar eredetét, hisz legnagyobb része még a teljesen kifogástalan hazai gyártmányokról sem akar semmit tudni.

Ha valaki kötelességét a honi ipar pártolása körül teljesíteni akarja, akkor azt támogatni a legelső sorban az iparkamarának feladata. Mert a szédelgés az osztrák gyártmányok dugárujával a honi ipar rovására máris megkezdődött. A linczi gyufák vörös-fehér-zöld kerettel körülvett Árpád szoborral ime már forgalomban vannak; csak a hátsó lapon álló ismeretes védjegy: a török kard árulja el az idegen eredetet. A Wein Károly páratlan jószágú szepességi vásznát szintén utánozzák a sziléziai és cseh gyárosok; nevezetesen a csomagoló papír végére magyar felírást készíttetnek s ezzel ámitják s ezzel játszák ki a honi ipart pártolni akaró közönséget. Minthogy ez a humbug már városunkban is felütötte a fejét, figyelmeztetjük a vevő közönséget, hogy figyeljen a szepességi vászon védjegyére, vagyis arra, hogy rajta van-e azon aranyos nyomással a Wein Károly védjegye. Általában ügyeljünk arra, hogy külföldi iparcikkeket honi jelző alatt ránk ne tukmáljanak. Akárhány helyen látjuk kiírva pl. hogy „eperjesi vászon“. Tudtunkkal az állam csakugyan adott évekkal ezelőtt egy vállalkozónak vá-

szongyár létesítésére 10 ezer frt szubvencziót, csak hogy ez a gyár, illetve annak tervezője, a gyár megszületése előtt megbukott, s ma Eperjesen csak egy öt emberre berendezett szövőszék nyomorog. Honnan telik ki hát a forgalomba hozott temérdek eperjesi vászon? Valószínűleg a szomszéd Sziléziából és az eperjesi jelző arra való, hogy az öt szövőszék terményeivel maszkirozza egy pár ezer külföldi szövőszék itt eladott produktumait.

Szerintünk nemcsak jogosult a marosvásárhelyi iparkamara javaslata, de egyenesen ezt tartjuk egyetlen megfelelő eszköznek arra, hogy a hazafias mozgalmat hazafiatlan emberek ki ne játszassák, hogy a honi ipar jelszavával humbugságot ne üzhessenek, hogy a közönséget az áru eredetét illetőleg félre ne vezethessék.

Az észak-amerikai egyesült államoknak az ipara majdnem olyan fejlett, mint a legtöbb európai államé. S mégis, mikor azt tapasztalták, hogy a német ipar az amerikai rovására mind jobban és jobban tért foglal, a yankek kezdték a saját iparosok védelméről gondolkodni. Mikor a kereskedelmi szerződéseket a németekkel megújították, határozottan kikötötték, hogy minden Németországból jövő árun rajta kell lenni a „Made in Germany“ védjegynek, mely védjegy nem a német ipart védi az amerikai talajon, de az amerikai sovénységét világosítja fel az áru eredetéről. Az olyan árut, melyen az inkább óvó, mint védjegy rajta nincs, be sem bocsátják az Unióba. Mi nem tudjuk kivinni az osztrákkal, hogy saját árujára rányomassa az „osztrák gyártmány“ védjegyet, de van jogunk arra, hogy a magunk áruját a „magyar gyártmány“ jelzővel ellássuk. Ezt eltüntetni senkinek sem áll hatalmában s ha a szédelgésnek és visszaélésnek tág kapukat nem akarunk nyitni, akkor okvetlen meg is kell tennünk, még pedig minél hamarabb.

Annál különösebbnek találjuk tehát azt, hogy a miskolczi iparkamara ezt az életrevaló eszmét nem fogadta el, hanem egyszerűen csak tudomásul vette. Kíváncsiak vagyunk rá, mégis, hogy miféle magyar szemponttal lehetne ezt a tudomásul vételt megindokolni? Nagyon, de nagyon hálásan vesszük, ha erről bennünket felvilágosítanak, mert a mi álláspontunk e dologban homlokegyenest ellenkezik a kamara felfogásával.

A marosvásárhelyi iparkamara pedig,

akármilyen történik az ő indítványával, legyen büszke rá és ne restelje, ha leszavazzák. Mert a siker áldása mindig istennél van, embereké a jó szándék és a becsületes igyekezet.

A meddig valaki a honi gyártmány védelmére megfelelőbb javaslattal előállni nem tud, addig kár a marosvásárhelyi átirat felett egyszerűen napirendre térni!

Az ártézi kut.

Városunk közönsége köréből napról napra sokan kérdezősködnek, hogy: mi lesz már az ártézi kutból?

Ebből a nagyfokú érdeklődésből világosan kitűnik, hogy városunk közönsége élénk figyelemmel kíséri az ártézi kut furásának sorsát, még pedig abban a reményben, hogy ennek sikere esetén a szerencsétlen dűlőre jutott vízszerezés ügye a helyes mederbe indul.

Az érdeklődők megnyugtatóra sietünk kijelenteni, hogy az ártézi kut furásának ügye nem aludt el; sőt a munkálatok már a legközelebbi napokban megindulnak.

Lapunk felelős szerkesztője még április hó elején az alább következő kérvényt adta be *Soltész* Nagy Kálmán polgármesterhez:

Nagyságos Polgármester ur!

Egy városunk közérdeke iránt meglehetősen érdeklődéssel bíró, áldozatra kész urnő megbízásából tisztelettel bejelentem, hogy Miskolcz város közönségének vízzel való ellátása, illetőleg a kiépítendő vízvezeték táplálása céljából a város belterületén egy ártézi kutat furatni szándékozom.

Midőn ezt egész tisztelettel bejelenteni szerencsém van, kérem a Nagy-

ságos Polgármester urat, hogy erre nézve a szükséges engedélyt részemre megadni, egyszersmind szakértő férfiak meghallgatása és véleménye alapján a próbakut furásának helyét kijelölni méltóztassék.

Kiváló tisztelettel vagyok

Miskolcz, 1900. április 10-én.

Álázatos szolgája

Ruttkay Menyhért,
városi képviselő.

Ennek a kérvénynek alapján *Soltész* Nagy Kálmán polgármester fölterjesztést intézett a földmivelésügyi m. kir. minisztériumhoz a végett, hogy az ártézi kut helyének kijelölése végett szakértő geológust küldjön le Miskolczra.

Kedden, e hó 12-én *Halvács* országos főgeológus Miskolczra érkezett s *Szűcs* Géza városi mérnökkel együtt bejárta a város utcáit és tereit, megtekintette Miskolcz környékének és a Görömböly-Tapolca fürdőnek forrásait és ő is abban a véleményben van, a mit *Telegdi* Roth Lajos főgeológus hangoztatott, hogy már a görömböly-tapolcai források felszálló (ártézi) természetűek, minélfogva Miskolcz város talaja alatt nem nagy mélységben — 200 méterig — ártézi forrásvíz okvetlenül föltalálható. A furás helyéül legalkalmasabbnak találta az ág. evang. templom előtt lévő (régii ember-piacz) teret.

Halvács főgeológus szakjelentését irásban még nem nyújtotta be, azt Budapestről a legközelebbi napokban el fogja küldeni. Mihelyt ez a jelentés megérkezik, az ártézi kut furásának nagy munkája azonnal kezdetét veszi.

Ezzel a nagyfontosságú művelettel Miskolcz város vízvezetékének ügye egészen új stádumba lép. Ha a furás munkája olyan sikerrel bevégezhető lesz, a

mint azt a geológusok remélik, városunk lakossága megkapja azt az ivóvizet, melynél tisztább, üdítőbb és egészségesebb a föld kerekességén nem található. És e mellett a fontos egészségügyi érdek mellett még egy szintén nagy érdek, egy fontos kérdés is megoldást nyer. A furás folyamán ugyanis megfogjuk tudni: miféle földrétegek vannak Miskolcz város talaja alatt? Ezt még ekkoráig sem archeológusok, sem geológusok nem tudják.

Miskolcz város lakossága mély hálával és a legnagyobb elismeréssel adózhat annak a nemeslelkű urnőnek, a ki ennek a nagy városi közérdeknek elősegítésére áldozatot hozni szives leend.

Adja Isten, hogy sikerüljön.

Budapesti levél.

Budapest, 1900. június 14.

Kedves Szerkesztő Ur!

Budapesten minden csendes.

Nincs itt se influenza, se difterisz, se himlő.

Csak egy járvány készül keresztül tomlolni az áldott vidéken. Méltóztassanak állást foglalni ellene. Nyerjék meg ellenfelül a haragos publicistákat, a szelid vezérírókat, az ábrándos novellistákat, a száraz közgazdászokat, és a kedves divathölgyeket.

Mert veszedelmes ez a járvány. Rosszabb az pestisnél, koleránál, a tüzvésznel, az Engel boroknál és Gyulai Pál verseinél.

Ugy hívják hogy: „*Foot-ball match*“! Attól az időtől fogva, hogy a pesti arszlán egy „*kri-kri*“ vel végig lármázta az Uri-utcát, egész mai időnkig, a mikor az lett a divat, hogy három hordár cipeli a gigerli után a vastag botot. Még ilyen bolond divatot nem pipáltak Pest-Budán.

Ismerek tiszta jámbor lelkű családapákat, a kiknek még tegnap semmi bajuk nem volt. Felneveltek két gyermeket, a szakáluk övig nőtt a becsületben. És ma látom őket, térdig érő bugyogóban, gond terhes arczzal,

— De hát mit tegyek? Jajveszékelt Marion.

— Mindenek előtt száritsd fel a könnyeidet és szünj meg sirni, uralkodj magadon és fontold meg a helyzetet. Halld a tervemet. Az Arion csütörtökön álarczos bált ad a fűvészkertben. Nos én megtudtam, hogy Dick meghívta a leányt, menjen el vele oda.

— Mit mondasz? Szép az a teremtés, a kit Madárkának szeret ne vezni?

— Oh, nagyon szép. A lány még nem ígerte meg határozottan, de mondta Dicknek, hogy holnap telefonon tudatja vele elhatározását. De én határozottan tudom, hogy a lány gátolva van elmenni és így neked kell helyette telefonoznod. A többit bizd rám!

— De Ernő, én csak nem mehetek az álarczos bálba. A babi halála után ezt szívtelenségnek tartanám.

— Kedves Marion, elmehetsz és el kell menned. Küzd le bánatodat és kényszerítsd magadat a férjeddal szemben olyan elbűvölőnek mutatni, a minő három év előtt voltál, és bánattasd vele meg vele, hogy egy pillanatra is másra gondolhatott. Gondold meg azt is, mi áll koczán és hogy ez mindketőtök javára van!

Marion elgondolta, hogy mennyire szereti ő a férjét s minő fájdalmakat okozna neki az elvesztése és így felszáritotta könnyeit.

TÁRCZA.

A visszaszerzett feleség.

— Marion, halgass rám!

— De Ernő, mit akarsz?

— Foglalj helyet és hagyj beszélnem. Azért jöttem, hogy tégedet figyelmeztesselek.

A nő arcza aggódó kifejezést öltött, amint unokabátyja nagy komolysággal kiejtette ez utóbbi szavakat.

— Nem értelek; mi történt?

— Eddig még semmi, de rosszra fordulhat a dolog, ha meg nem fogadod a tanácsomat.

— Ne kinozz tovább! Dickre, a férjemre vonatkozik?

— Ő rá és te rád is. Már több mit egy éve, hogy a kicsinyed elhalt. Te még mindig gyászruhát viselsz s a nap nagyobb részét sirással és jajgatással töltöd. A kedves gyermek már úgy is egy jobb hazában van és te nem hivhatod őt vissza. Bánatoddal egészen eltelve, nagyon elhanyagolod a szegény férjedet. Egy fiatal ember azonban, mint ő, nem bírja sokáig kitartani ezt az állapotot. Vidám, derűs otthon után áhítozik, a hová a nap fáradalmi után visszavonul-

hasson. Dick szívből szeret tégedet, az iránt nem lehet kétség. De kénytelen üdülést, szórakozást a házon kívül keresni. Hol van ma este megint?

— A klubjában, mint rendszeren.

— A klubban? Jó! Pillanatnyilag talán! De különben most nagyon gyakran található az én irodámban. Miért? Az én irodámban van egy fiatal leány, Armstrong Katának hívják, mint levelező az írógépen alkalmazva. Dick elkeresztelte őt Madárkának. Gyermekem, csak légy nyugodt, még tovább is meg kell hallgatnod.

— És te megengeded azt az irodámban?

— Semmit sem tehetek ellene, mert a leány nem csupán az én számomra van olt, hanem az én üzlettársam számára is és ha valami ilyest mondok, megsértem őt.

— Elbocsáthatnád a leányt, ha akarnád.

— Azzal mitsem nyernénk, hanem csak aggasztóbbá tennők a dolgot, mert akkor a férjed, csupa szánalomból is, másutt a ná neki légyottot.

— Oh, hogy ilyeneket kell hallgatnom Dickről, mondta Marion, izgatottan járva alá s fel a szobában, miközben kezeit tördelte és keservesen sirt.

— Marion, meg kell hallgatnod, a mit mondok s megmentened a férjedet.

vára azt a pillanatot, mikor rughassanak fejbe egy görög dinnye nagyságu gömböt, úgy hogy az számos büntetlen előéletű, ártatlan partneroknak valamennyi zápfogát sikeresen kiverhesse. — Hát ez a „Foot-ball match“.

A merre szem ellát, fül elhal, egyéb sem folyik, mint „Foot-ball match“.

A héten kibolyongtam a Városligetbe, hogy „Hervadó ősz“ című, két év óta készülődő költeményem számára hangulatot szerezzek a természet csendjében. Ámde nagyon csalódtam! Ezernyi gyermek zsongott minden talpalattnyi téren, elkeseredetten rugdálva egy-csomó összepolyázott rongyot. Időnkint egy-egy dagadt képű kölyök böngött keservesen és sántított tovább. Hát „Foot-ball match“-ot játszottak.

Zsurnalisztikai hivatásomnak eleget teendő, bementem a rendőri sajtó-irodába; mindössze egy hírt kaptam, de elég szenzáció-sat. Így szólt *Székelly* Vladimir, a snájdig rendőrtiszt:

— Nagysád! óriási szenzáció. A Gellérthegyen sziklagördülés volt. Számos munkás áldozata lett.

— Hol vannak?

— Alkalmast a Rókusban.

Kocsiba ültem s vágattam a Rókus kórházba. A kapus az udvarra kísért. Az udvar át volt alakítva barokká. Egy sereg hordágyon nyögött és jajgatott mindenféle rendű, rangu és kora ember.

— Ezek a gellérthegyi katasztrófa áldozatai?

— Dehogy kérem, ez a „Foot-ball match“ osztály.

— Hát azok az emeleten vannak?

— Az is „Foot-ball match“ osztály.

— Hát a második emelet?

— Az is „Foot-ball match“.

— Hát a padlásra szorultak — kérdem aggódva?

— Az is „Foot-ball match“.

— Hát hol vannak? — hörögtem rekedten.

— Azok már nem fértek be, — sóhajta a portás.

Elrohantam a főkapitányságra.

— A főkapitány urral szeretnék beszélni.

— Lehetetlen, kérem.

— Miért?

— A labda-rugó mérkőzők nemzetközi kongresszusán ő a rug-elnök.

— Szent Isten! hát az is „Foot-ball match“.

Este felé betértem a szerkesztőségbe, a szolgát találtam az előszobában. Titkolódzó arccal lépett hozzám és hüvelyk ujjával az egyik sarokba mutatva fülembé sugta.

— Itt a labda...!

— Hát ez is...?

Halottfehéren rohantam ki az nárta és rekedten kiáltottam:

— Segítség, a „Foot-ball match“! a „Foot-ball match“!...

Órizza meg a szent Klebedus ettől a retentő járványtól a jó vidéket.

Machniczky Györggyike.

UJDONSÁGOK.

Hála-nyilatkozat.

Miskolczi papságom ötvenedik évfordulójának emlékére, folyó június hó 10 én lefolyt egyházi ünnepély alkalmából oly sokan adták jelét irántam való rokonszenvének, jóindulataiknak, részint mint erkölcsi testületek kiküldöttei, megbízottai, részint mint rokonnaim, barátaim, személyes jóakaróim: hogy legjobb akarat mellett sem vagyok képes jóságukért s megtisztelő figyelmökért hálás köszönetemet másképen kifejezni, mint e köszönő lap útján. Fogadják azért hálám kifejezését irányomban nyilvánított jóságukért, mint olyat, mely szívem lapjáról van e lapra lemásolva.

Miskolcz, 1900. június hó 12.

Kun Bertalan,

ev. ref. püspök.

— **Urnajja.** Gyönyörű napfényes idő kedvezett a katolikus egyház egyik legnagyobb ünnepének: az urnapjának. Ezt az ünnepet csütörtökön, e hó 14-én Miskolczon is fényesen ülték meg városunk róm. kath. lakosai. Reggel nyolcz órakor a Mindszenti plébánia-templomban ünnepélyes nagy mise volt, a melyet *Blazsejovszky* Ferencz apátplébános tartott. Onnan indult ki a körmenet a Szemere, Széchenyi utcákon a Takarékpénztár épületéig, a hol a szépen feldíszített szószéken *Farkas* Gyula káplán, ez a kitünő

egyházi szónok tartott alkalmi szent beszédet. — A körmenetben nagy közönség, a róm. kath. iskolák növendékei és tanárai, a helyőrség két díszszázada és zenekara vett részt. Megemlítjük ez alkalommal, hogy a minoritarend urnapját holnap, azaz június 17-én fogja megünnepelni szintén körmenettel, mely az ő templomokból fog kiindulni.

— **József főherceg nem jön!** *József* kir. főherceg, a honvédség főparancsnokának e hó 24-ikére tervezett miskolczi szemleutja bizonytalan időre elmarad.

— **Beteg igazgató.** *Tóth* Pál, a miskolczi felsőbb leányiskola nagyérdemű igazgatója — mint értesültünk — néhány nap óta gyengélkedik. Ez nem volna még nagy baj; hanem az a baj, hogy most a vizsgák előtt fárthatatlan buzgalma nem akar ismerni hárt, folytonosan munkálkodik, a mi pedig baját súlyosbithatja. Reméljük azonban, hogy a derék igazgató magáévá teszi orvosainak és barátainak igaz szívből jövő tanácsát, hogy az egészség még a kötelességnél is előbbvaló.

— **Esküvő.** A Mindszenti róm. hatholikus plébánia templomban ma délután 5 órakor esküszik örök hűséget *Horváth* István m. á. v. üzletvezetőségi tisztviselő *Karácsonyi* Milike kisasszonynak, *Karácsonyi* Lajos városunk derék, tekintélyes polgárának kedves és szeretetreméltó leányának. Zavartalan boldogságot kívánunk a szép frigyhez.

— **Áthelyezés.** *Olsavszky* Gyula hivatalnok a miskolczi üzletvezetőség forgalmi osztályából állomásfőnöki minőségben *Ruttkai* állomásra és *Dobes* János ellenőr, *Ruttkai* állomásfőnök a miskolczi üzletvezetőség forgalmi osztályába kölcsönösen áthelyeztettek.

— **Hivatalátvétel.** *Nikell* József, az új rendőrtanácsos ma veszi át a városnál a kihágási osztály vezetését.

— **Helyettesítés.** A miskolczi központi főszolgabírói hivatalnál üresedésbe jött szolgabírói állásra dr. *Kun* József tb. szolgabíró helyettesített.

— **Tanító értekezleti közgyűlés.** A felsőborsodi ev. ref. egyházmegyéhez tartozó sajtó-szentpéteri járás tanítósa június hó 8-án tartotta évi szokásos közgyűlését *Sajtó-Szentpéteri* Elek József bábonyi lelkész elnöke mellett. Mint vendégek jelen voltak *Vadászy* Pál esperes és *Szuhay* Benedek e. megyei főjegyző. Elek József elnöki megnyitójában utalva a nagymérvű felekezeti

— Ugy látszik, hogy kész vagy jobb utra térni. Légy tehát holnap öt perczzel egy óra után az irodámban. Katát pont egy órakor eleresztem ebédelni, mire zavartalanul beszélhetsz *Dick*ckel a telefonon.

— Jó, csak küld el a lányt, mert meg kellene őt semmisítenem a tekintetemmel, ha megpillantanám.

Graha Marionnak álmatlan éjszakája volt; azzal a kérdéssel gyötörte magát, mily módon szerezhetné vissza a férje szerelmét. A megbeszélte órában unokabátyja irodájába indult. A mint be akart lépni, egy feltűnően szép lány jött elébe, ki épen elhagyta az irodát s bizonyosan a *Madárka* lehetett. *Marion* ösztönszerűen felfogta a ruháját, hogy ne kelljen a lányhoz érnie.

— Valóban eltávozott. *Ernő*? a *Madárka* volt ugy-e bár?

— Igen az volt.

Ernő a telefonhoz lépett, hívta *Dicket* s elmondta *Marion*nak, mit mondjon neki.

— Halló, itt *Dick*! Ah, maga az *Madárka*?

— Igen, hogy van.

— Kitűnően. Tehát jön velem holnap az álarczos bába?

— Épen arról akarok önnek beszélni.

— No jó, menjünk együtt ebédelni, ott mindent megbeszélhetünk.

— Nem, köszönöm, *Dick*, nekem ma sietnem kell, csak futtában harapok valamit s megint visszatérek az irodába, mert sürgős leveleket kell elintéznem.

— Rendkívül sajnálom. De a bálra okvetlenül eljőn.

— Mindenesetre. Csak még a jelmezemet szerezzem be s mindent tudatok önnek.

— Adieu, *Madárka*!

Másnap este megint előállott *Dick* vele, hogy a klubba megy. Ne várj reám, mondta a nejeinek, nagyon későn jövök haza. Remélem, hogy több külföldi barátommal találkozom ottan s így valószínűleg kissé tovább kimaradok. Jó éjt.

Egy óra mulva bérkocsi állott az utca-sarkon s egy sűrűn lefátyolozott nő ült bele hosszú köpenyben. A kocsis egy elegáns körhelyiség elébe hajtott és a mint megállott, egy gavallér sietett le a lépcsőn, hogy az érkezőt felkísérje. Aztan mindketten a fűvészkertbe hajtottak.

A bálteremben pezsgő élet folyt. *Marion* mintegy elbűvölte a tarka hullámozó kép. A legkülönbélebb érzelmek töltötték el keblét. Bátran kitartott és jól játszotta szerepét.

A vidám zene, az előtte elvonuló párok minden kigondolható álarczban, csaknem el-

csavarták a fejét. Kodélye egészen felderült, ami már régóta nem történt vele.

— Elragadóan néz ki, *Madárka*; a jelmeze valóban pompás. *Dick* kifogyhatatlan volt a bókokban. *Marion* mindig csak akkor szólt hozzá, ha a zene szólt, hogy a hangjával el ne árulja magát.

A bál véget ért. *Kocsiba* ülték. Most le kellett játszódnia e kis dráma utolsó jelenetének is. A *Marion* leálczázása, a férj meglepetése, a nő panasza, a férj vallomása, a nő feloldása, kölcsönös ígéretek, hogy meg fognak változni és végül tökéletes kibékülés!

— Nos, hogy mulatott? — kérdezte a férj, karját gyöngéden a *Marion* dereka köré fonva.

— Oh, pompásan! — felelt ez az álarcz alatt elfojtott hangon.

— Boldognak érzem magamat, hogy egész este az oldala mellett lehettem. De most már vegye le végre az álarczát, hiszen egész este nem láttam a bájos arczát!

A nő a férfi vállára hajtotta a fejét, ki egy hosszú forró csókot nyomott az ajkára, kissé felemelve az álarczát.

— Oh, ha *Madárka* helyett nekem szólt volna ez a csók! gondolta *Marion* magában.

harcra, melyet a tulsó táborban olyan nagy erővel indítottak meg ellenünk, kiemelte a protestáns iskolák magyar nemzeti voltának nagy szükségességét s lelkes szavakkal hívta fel a tanítókat a protestáns öntudat fejlesztésére, a vallásos szellemébredésére. Utána Nagy Jenő sajtószentpéteri tanító tartott gyakorlati előadást a számtanból V-VI. oszt. növendékeivel az összetett hármasszabályról. Mészáros Bálint s. ecsegi tanító és kitűnő kertész a szőlőoltás különféle fajtáját mutatta be. Nagy Jenő a gyümölcsstermelésről és a fajsokla czélszerű beosztásáról tartott előadást. Azután a vitakérdések kerültek tárgyalás alá. Első kérdés volt: Kivehető-e a pálcza, mint fegyelmet tartó eszköz a néptanító kezéből? Az értekezlet határozata: Egészen nem. De csak a legszükségesebb esetben használandó. A második kérdés a gyülekezeti énekkarok és népkönyvtár fontosságával foglalkozott, kimondták, hogy a gyülekezeti énekkarokra és népkönyvtárakra okvetlen szükség van. A Magyar Tudományos Akadémia által 1837. évben 200 arannyal jutalmazott népiskolai vezérkönyvben található régi verses arany A. B. C-t az iskolákba újból behozták s a versek átdolgozása Szuhay Benedek főjegyzőt kérték fel. Nagyobb vitára adott alkalmat a 18 évvel ezelőtt elfogadott „kerületi tanterv” és a kiadott tankönyvek ügye is. Az értekezleti közgyűlés kevésnek tartja a vallás és énektanításra szánt időt. Továbbá magyar nemzeti szempontból károsnak és veszedelmesnek a tanterv azon intézkedését, hogy Magyarország földrajza és történelme csak egy évig taníttassék népiskoláinkban. Legalább két évig lehetne felosztani a tananyagot. Két órákor társasbéd volt, melyen számos pohárköszöntő hangzott el.

— **Közgyűlés.** A miskolci ág. ev. egyházközség f. hó 17-én Zelenka Pál püspök és Radvány István egyházi felügyelő kettős elnöklése alatt közgyűlést fog tartani.

— **Halálozás.** Tischler Gyula, Ónod város nyug. jegyzője szerdán reggel hosszas szenvedés után meghalt. Elhalálozásáról a mélyen megszorított család a következő gyászjelentést adta ki: Özv. Tischler Józsefné szül. Szabó Borbála ugy a maga, mint gyermekei és számos rokonok nevében fájdalom telt szívvel jelenti a jó gyermek, testvér és rokon Tischler Gyula, Ónod m. város ny. jegyzőjének hosszas szenvedés és a halotti

Hogy volt képes Dick engemet oly hamar elfeledni?

— Mi lelte önt, ön sir? — Ez volt tehát a pillanat, melyben hűtlen férje fölött diadalt ülni remélt! A férje keblére hajtotta a fejét és sirt mint a gyermek.

— De édesem, ne sirjon hát?

— Dick, én vagyok Ma-ri-on. Ismersz? jött ki töredezt szavakban a szájából.

— Tégedet ne ismernék. Az én szerette-met, az én szívem vére! Hagyj fel a sír-sal és hallgas ide!

— Ném mentheted magadat!

— Hallgass meg csak! Én nem tudtam elnézni, hogy elhalt gyermekünk miatt halálra gyöttröd magadat. Beláttam, hogy valaminek történni kell, hogy más gondolatra hozzunk. Zavaromban Ernőhöz fordultam s végre ezt a tervet főztük ki vele.

— És a Madárka?

— Madárka nincs. Koholt alak. A leány, a kit az Ernő irodájában láttál, az ő meny-asszonya.

A kis komédia utolsó jelenete meghozta vigjátékokban szokásos kibékülést. Viharos ölelközés. Örömkönyvek. A nő megtalálta férjét s ez a felcséget!

szentségek felvétele után életének 51 ik évében folyó évi június hó 13-án történt gyászos elhunytát. A megboldogult hült tetemei 1900. évi június hó 14-én délután 4 órákor fognak Ónodon a róm. kath. egyház szertartása szerint örök nyugalomra tétetni. Az engesztelő szentmise-áldozat pedig ez év június hó 15-én reggel 8 órákor fog az ónodi róm. kath. plébánia templomban a Mindenhatóknak bemutatni. Ónod, 1900. évi június hó 13-án. A szeretet angyala örökjék sirja felett!

— **Gyász.** Fazekas Vendelné szül. Schopper Teréz m. kir. postamesterné Alsó-Zsolczán f. hó 13-án elhunyt. Béke poraira!

— **Halálozás.** Ismét súlyos csapás érte Vécsey Pál derék polgártársunkat Forrón szeretett leánya: Annuska, a polgári leányiskola jeles növendéke, hosszas és kínos szenvedés után, életének zsenge szakában az égiek hazájába költözött. Hófehér, tiszta lelke ott áll már a jó Istenke trónja zsámolyánál. Oh, jó Isten, milyen nagy is a te hatalmad! Milyen parancsoló a te szereteted s ellenállhatatlan a te vonzó erőd. Milyen erős a te akaratod, irgaimad s mily nagy a te vigasztaló balzsamod is. És erős neked nemcsak a sujtoló, de felemelő karod is és szereteted nemcsak parancsol, de meg is nyugtathat. Ez a megnyugvás szállja meg a mélyen sujtott szülőket, kik felé a sötét gyász perceiben az érző emberiség részvéte fordul.

— **Kereskedők mulatsága.** A miskolci kereskedők és kereskedő ifjak egylete saját pénztára javára a Népkertben június hó 24-én, zártkörű táncvigalmat rendez. Kezdeté 8^{1/2} órákor. Családjegy 4 korona, személyjegy 2 korona. Felülvezetések köszönettel fogadtatnak és hírlapilag nyugtáztatnak.

— **Mulatság.** Minden tekintetben pompás, kedélyes és fesztelen mulatság zajlott le a m. á. v. tiszavidéki pályaudvar kert és kuglizó helyiségében, amelyen megjelentek:

Déván Ottóné, Tárcazy Ferenczné, Sztankovich Miklósné, Bernstein Antalné, dr. Görgey Sándorné, Vass Imréné, özv. Kecskéssy Tiadarné, Hekkel Károlyné, Dicső Benedekné, Motin Aurélné, Adamcsikné Békeffy Szidonia, Bernhardt Ráfaelné, Kaffka Ignáczné, Jámboffy Jenőné, Klacsikné, Koszter Ádámné, Csenkey Béláné, Rév Ödönné, Auer Lajosné, Szabadi Emilné (Emőd.) Nagy Lajosné. (N.-Csécs.) Dietzl Albertné, Alexy Hugóné, Radics Ollé Károlyné, Radics Ilona, Olsavszky Gyuláné, Pekár Malvin, Kovács Gyuláné, Komáry Gyuláné, Prázay Jánosné, Vértessyné. Leányok: Szedoglovics Irénke, Sztankovich Danicza, Kaffka Ilona, Kaffka Ibolyka, Kecskéssy Jolánka és Erzsike, Dicső Olguska, Pekár nővérek, Bródi Malvin, Rév Erzsike, Szmerkovszky Mária, Lányi Ilona, Nagy Gizella, Rostetter Erzsike, Lányi Gizella, Regitkó Jolán, (Besztercze.) Szabady Jolán, Prázay nővérek, Holtzer Margit, Koszter Ilona, Holtzer Irén, Hevessy Erzsike. stb. Ott voltak még: Vajna Béla ezredes, Sztankovich Miklós h. üzletvezető, Déván Ottó kir. ügyész, Bernstein Antal p. ü. tanácsos, Szaffka Pál kir. közjegyző, dr. Görgey Sándor, s még igen sokan a helyőrség tisztikarából s a társadalmi élet kitűnőségeiből.

A díszes vendégsereg, csapongó jókedvvel vigadott egészen a késő reggeli órákig. A rendezőség ugyancsak derekasan kitett magáért s minden lehető elkövetett, hogy a közönség vigan, kedélyesen mulasson. Gondoskodott izletes, magyaros oszonnáról, amit a vendégek el is fogyasztottak. Volt kuglizverseny is, melynek győztesei lettek: Kállay Manóné és Déván Ottóné urnók. Szóval: kitűnő mulatság volt s a hölgyközönség nevében kérjük folytatását, de — *mihamar!*

— **A tisztviselő mulatság** iránt városunk és a vidék közönsége élénk érdeklődéssel viseltetik. Ezen érdeklődésnek megfelelően a vigalmi bizottság, élén dr. Tarnay Gyuláné urnóval és Stankovits Miklós h. üzletvezetővel, nagyobb szabású programot állított össze. Így a szokásos díszítéseken

kivül körülbelül 7000 rózsát fog felhasználni részint díszítésekre, részint pedig a következő czélokra. A táncmulatságon a vigalmi bizottság *figyelme jeléül* az összes megjelenő hölgyeknek egy rózsát *melléskorral* fog kedveskedni, míg az urak a háziasszony, dr. Tarnay Gyuláné *figyelme jeléül* egy-egy rózsabimbót fognak kapni. Ezekkel természetesen a háziasszony fölkérésére a jelenlevő hölgyek fogják az urakat földiszíteni. A vigalmi bizottság a háziasszonyi emelvény fölé rózsakoszorúból egy baldachinszerű sátrat fog készíteni, meglepetésül Dr. Tarnay Gyulánénak és elismerésül dr. Tarnay Gyula alispánnak, a ki, mint a tisztviselői kör igazgatója, ebbeli működésével a kör különös figyelmét, halálját vívta ki. Az estélyen a katonazene és Radics fog muzsikálni.

— A meghívók szétküldetvén, figyelmeztetjük a közönséget, hogy a kiknek bármely okokból meghívó kézbesítve nem lett, forduljanak Balogh Bertalan urhoz (üzletvezetés).

— **Mulatságok a vidéken.** A diósgyőri ev. ref. egyház június hó 17-én a Tapolca-fürdő helyiségében az egyház javára táncvigalmat rendez. — A tiszta dadai izr. nőegylet július hó 8-án saját pénztára javára jótékony célú táncvigalmat rendez. A rendezőség élén a mulatság érdekében *Édelstein* Aladárné, *Lefkovic* Bernátné és *Leuchter* Sámuelné urnók buzgólkodnak.

— **Esküdtzéki tárgyalások.** A miskolci esküdtzék előtt a IV-ik cyklus — a megállapodás szerint — október 3-án fogja kezdetét venni. Ezen a cykluson igen sok dolguk lesz az esküdtzeknek, mert több mint nagyobb szabású 18 bűnpör kerül tárgyalás alá.

— **Végtárgyalások.** Az esküdtzéki tárgyalások befejezést nyervén, a rendes bűnügyi végtárgyalások a kir. törvényszék előtt ezentul minden *csütörtökön* és *pénteken* fognak megtartatni.

— **A miskolci iparos ifjusági egylet** június 30-iki táncmulatságára a meghívók szétküldettek, miért is kéri a rendezőség mindazokat, kik tévedésből nem kaptak, hogy ez iránt *Nagy Dezső* rendező-bizottsági titkárhoz (ipartestületi iroda) fordulni sziveskedjenek.

— **Körmönfont család** A legutóbbi hetivásár alkalmával Zs. I. meszesi földbirtokos egy szekér tiszta buzát hozott be Miskolcra eladni. Zs. I.-nek a városban sok elintéztetni való dolga lévén, fuvarosát bizta meg azzal, hogy a buzát adja el. Kevés idő múlva jelentkezett is egy vevő, a kivel az alku csakhamar megkötött. A vevő előlegül három koronát adott. A buzát a meszesi fuvaros a Wechsler testvérek raktárába lerakta. Mikor ez megtörtént, a vevő odaszól a fuvarosnak: „Nézzé csak barátom! Mielőtt a buza árát átadnám, tegyen meg nekem egy szivességet. Kocsija ugyis üres, hozzon el nekem a gömöri vasúti állomásra egy teheráru küldeményt. Itt az irás, erre majd kiadják. Ebbeli fáradságáért pedig itt van magának egy korona.” Emberünk gyanutlanul hajtott a gömöri pályaudvarra, a hol azonban az előmutatott írásra sem miféle pakkot nem adtak ki; sőt már ott megmondták neki, hogy ezzel az írással becsapták. Az atyafi rosszat sejtve, visszahajtott Wechsler testvérekhez, a hol — midőn a buza árát kérte — azt mondták neki, hogy — a gazdája, a kivel a buzát odavitte, már fölvette a pénzt és el is ment. A csalót sem a Wechsler testvérek, sem a fuvaros nem ismerik. Zs. I. bejelentette az esetet a rendőrségnek, a hol a nyomozatot megindították. Lesz-e eredménye? A tanulság ebből az esetből az, hogy az eladó ne mozduljon az áru mellől, a míg az árát ki nem fizetik.

— **Osztrák pimaszság.** Ismét rablóhadjárat indult ellenünk. Osztrákok indítják persze. Ők tudják a mi gyámoltalanságunkat, gyengeségünket legjobban kihasználni. Tehetik, hisz rájuk vagyunk utalva. Egyik kartellt a másik után kötik meg. Mindegyiknek az a czélja, hogy bennünket foszszanak ki.

Felemelik egy-egy nekünk nélkülözhetetlen gyártmány árát horribilis módon. Tudják, hogy mégis kénytelenek leszünk vásárolni, hiszen nekünk nincs számbavehető gyáripárunk, s mi a meggazdagodni vágyó osztrák gyárosok kedvéért élünk. Most egy új kifosztó tervről vettünk tudomást. *Az osztrák cipőgyárosok kartellt kötöttek arra nézve, hogy gyártmányaik árát tizenöt százalékkal felemelik. Hát csak hadd emeljék. Nem vesszünk.*

— **Az építőtervek csinálása nem ipar.** Egy fővárosi műegyetemi hallgatót iparkihágási czimen negyven korona pénzbüntetésre ítélték, mert oklevél és iparigazolvány nélkül, pénzért építőterveket csinált. A másodfoku iparhatóság az ítéletet jóváhagyta, a kereskedelmi miniszter azonban megsemmisítette. A miniszter határozatát azzal indokolta meg, hogy az építőtervek csinálása nem ipari foglalkozás és így az illetőnek iparigazolványra nincs szüksége.

— **A püsszegés ellen** Évtizedek óta megkövesedett tradíció az, hogy a kávéházban, vagy étteremben ülő vendég nem nevének szólítja a pinczért, hanem előkelőnek tartott püsszegéssel szimbolizálja kivánságát. Evvel a csekély időt igénybe vevő aktussal jelképezi azt a fölényt, a melyet — hiedelme szerint — a pár fillér borralaló ellenszolgáltatásaképpen, magának a kiszolgáló személyzettel szemben biztosítva gondol. Am a kolozsvári pinczerek most legújabbán elhatározták, hogy lehetőleg kiküszöböljék ezt a rájuk nézve sértő és különben is minden szempontból elítélendő, csunya szokást. Mozgalmat indítottak meg, hogy a közönségnek tudomására hozzák azt az elhatározásukat, mely szerint a püsszegésre többé nem reagálnak s a püsszegő vendégeket nem szolgálják ki. Megfogják kérni a vendégeket, hogy nevükön szólítsák őket, vagy kopogtassanak az asztalon s így jelezzék kivánságukat. A pinczereknek ebben a kérdésben különben igazuk van, mert a püsszegés tényleg egyike a legizléstelenebb szokásoknak, a melyről azonban a nagyközönség eképp, — ha talán nehezen is, — le fog tenni.

— **Bodrogközi futtatás.** Junius 17-én lesz a bodrogközi futtatás, az első löverseny Európában, a melyet egészen urhölgyek rendeznek. Természetes tehát, hogy országszerte igen nagy érdeklődéssel tekintenek felé. Már egész sereg nevezés érkezett be a zemplénmegyei Kaponyára. Sennyey Miczi bárónő versenytitkárhoz. Az érkező vendégek elhelyezésére és ellátására mindegyre több intézkedést tesznek s most elhatározták, hogy a pálya mellett, Mailáth József gróf birtokán, a verseny után tánczestét is rendeznek.

— **Elveszett.** Kedden este sétálás alkalmával a Tetemváron, a Kazinczy-, Zárda- és Kossuth utcákon át a főtérig elveszett egy kis fekete nickel óra ezüst lánczsal együtt. Minthogy a szóban forgó tárgyak ajándékot és emléket képviseltek, felkéretik a becsületes megtaláló, miszerint kellő jutalom mellett szíveskedjék azt a Tetemvár 6. sz. alatt átseglyáltatni.

— **A Borsodi Bükk-Egylet** junius 17-én, vasárnap délutáni kirándulást rendez. Cél a Királykut és az e mellett levő Kecskelyuk nevű cseppkőbarlang megtekintése. Gyaloglás 4 óra. Indulás d. u. 2 órakor a Vöröstemplomtól. Az egész ut kocsin is megtehető, mely esetben kocsiról ki ki maga gondoskodik. A barlang megtekintéséhez mindenki gyertyát hozzon magával. Vezető: ifj. Sassy Árpád. Miskolcz, 1900. junius 12-én. *Petro József, ü. v. alelnök. Kühne Adolf, titkár.*

x **Üzletmegnyitás.** Szives tudomására adom hogy női- és férfi divatáru üzletemet egész-ségem helyreálltával ismét megnyitottam.

Főszlyt fektetek arra, hogy üzletem az áruk kitűnő minősége mellett olcsó árakkal is feltűnjenek.

Kiválókép az igen divatos selyem áruk beszerzésére voltam tekintettel és e célból

a legdivatosabb selyem kelmék bevásárlása végett a lyoni és svájci selyemgyárakat meglátogattam.

Üzletem a női- és férfi divatáru minden nemével dusan felszelve lévén, az igen tisztelt vevőkönzönséget áruim és különösen remek selyem kelméim, pasztell színekbeni ruhaszöveim, utazó ruhákra legdivatosabb homes pons angol és legújabb doublé pepita kelméim megtekintése és bevásárlásainak eszközzésére meghíva, felkérem, hogy bizalmával jövőre azon mértékben megörvendeztetni sziveskedjék, melylyel azt kiérdemelni kiválóan törekedni fogok. 8--10

Tisztelettel: *Dancz József.*

Madárvédelem.

Az Országos Állatvédő Egyesület 1900. évi február 25-én tartott közgyűlésén.

— Előadta: *Herman Ottó.* —

(Folytatás.)

De a fűrj, a finom „saisonszerű“ nyálkság, az más! Egy-egy hajón kilenczven, százezer van alacsony kaliczákba betömve; 25% el is pusztul utközben; de a többi 75% mégis csak bejut azokba az érzékeny gyomrokba, a melyeknek vágya ha talmasabb minden nemes indulatnál.

Nem is két-, hanem százmilliókról van szó azokon a területeken, a melyekre a holtra fáradt fűrjmadár pihenőre száll, hogy vesztét találja. A mi tájainkon pedig elhallgat a „pitypalaty“ s ha Arany János élne, csak elvéve hallhatná meg a kis párok szerelmi vallomását, melyet kevés sorban oly mesterileg leírt volt.

Az, a mit Európa déli országainak madárevő népei kis madarakban elpusztítanak és a mit a divat ördöge elnyel, nem száz- ezrekre, hanem milliárdokra megyen; a számot pedig a modern közlekedés folytonosan szaporítja, mert ez a könyörtelenség „kereskedelmi czikk.“

A mikor Brazília Colibri madarai, az élő természet e valódi drágakövei és ártatlan szemefényei jöttek volt divatba, kimutathatólag hat milliárd, vagyis hatezerszer egy millió kis madár lakolt ezért életével.

Igen, mert a divat és a gyomor irtóztató hatalom. Mi, a kik közelebb állunk a közügyekhez, ez egyesület elnökével együtt részesei vagyunk annak a szívós küzdelemnek, a mely nem is gátot vagy korlátot akar vetni annak a könyörtelenségnek, mely oktalanság is, — csak enyhítésre törekszünk nemzetközi viszonylatban — máig is hiába!

E nemes gyülekezet hölgytagjai talán nem is sejtik, mily gondolat cikázik át agyamon, a midőn szememmel végig tekintek rajtok? Remény kél bennem, hogy egy felvetendő eszme jó talajra akad; a nő érző szívére, mely görzi érzelmé nemességét és tisztaságát a divat ördöge kísértésének ellenében is.

Látom, hogy önök nem tartoznak ama modern delnök sorába, a melyek, — különösen napjainkban — mindég eszembe jutatták James Fenimore Cooper indián regényeinek törzsfőnökeit. Valamint e vadak, úgy delnőink is rettenetesen megcsönkített madártetemekkel rakják meg fejüket, nyakukon pedig vadállatok lenyuzott bőrét, festül, mindenestül viselik.

Hogyan fordulhatnak én *ezekhez* a kis kécnczinke érdekében, melynek egyetlen családja huszonnégy millió káros rovarnak vesztét jelenti; mely apróka társaival szövetezve, megvédi a kertet, a mezőt, az erdőt és a ligetet a pusztulástól; oly szorgalommal és szemességgel, a minő embernek és eljárásnak nem adatott, mert lehetetlen! Hát ezekhez hiába fordulnék!

De önökhöz és az Országos Állatvédő Egyesület egyeteméhez bizodalommal for-

dulok, mert tudom és érzem, hogy itt szavam nem lesz a pusztá kiáltó szava.

Azonban egy perczig sem ámitom magamat és a tisztelt közgyűlést avval, hogy bármilyen mozgalommal eldöntjük a madárvédelemnek nemzetközi feladatait, a melyeknek megoldásán a nemzetközi diplomácia legfinomabb elméi egy negyedszázad óta hiába fáradoznak.

Nem; erre mi mint egyesület — sőt mint kis számú nemzet — eszközzel és hatalommal nem bírunk.

De ez még sem jelentheti azt, hogy a madárvédelemről lemondjunk — semmiképpen sem!

Mi meg fogjuk védeni a hasznos madara; az igazság és könyörületesség szent nevében, legjobb érzületünköl indulva, saját hatáskörünkben és nem kérdezve: mit csinálnak a mások?

Evvel pedig előttünk áll a kérdés: mivel és hogyan fogjunk a védelem berendezéséhez.

A midőn a feleletet keresem, felötlik emlékezetemben egy lánczolat, mely néhány évvel ezelőtt mélyen meghatott.

Spanyolország ismét vonaglott. Barcelona anarchistái tömeges gyilkolásra vetemedtek; a kormány elnökét hitvese oldalán terítette le a gyilkos golyója; Cuba szigetén a legkegyetlenebb polgárháboru rombolt, a tömeg pedig a vértől csepegő bikaviadalban kereste gyönyörét.

És ekkor valami váratlan, meglepő dolog történt, mi ugy jelent meg a véres dulakodás közepett, mint valami földöntuli engesztelő látomány.

Donna Christina régensnő saját és kiskorú fia, Don Alfonso — a király nevében törvényt szerzett és bocsátott ki, mely a kis madaraknak és fészkeknek védelmét rendeli el, a mely azt is meghagyja, hogy minden iskola ajtajára táblácska szegezendő, a mely a madár és fészke védelmét a gyermekek jószívűségére bizza!

Mélyen tisztelt közgyűlés! Ez a kulcs, a melylyel megnyithatjuk a jobb jövőt! Ez, vagy semmi!

Balgatág vállalkozás tölem és bárkitől azokhoz fordulni, kiknek szíve éppen csak egy hatalmas izom, a mely a vérkeringést intézi; a mely izom lüktetésére már nem gyakorol érezhető, élő hatást az, a mit az értelem szépnek, nemesnek, rutnak vagy bűnnek tart és bizonyít; de egy érzés igenis: a rideg önzés, mely nem ismeri felebarátját, embertársát, csak saját hasznát és egyebet semmit; mely ezért a haszonért megtagad minden nemesebb érzést és képtelen az áldozásig, a könyörületességig fölemelkedni.

Hát hogyan emelhetnék szót a könyörtelenségekkel szemben a kis madarak védelme érdekében?

(Vége köv)

Tanügy.

A kir. katolikus gymnasium tornavizsgálója.

Künn, az Isten szabad ege alatt kizöldelt pázsitos korcsolyatérén folyt le szerlán délután a kir. kath. gymnasium tornavizsgálója és tornaversenye *Polgár György* gymn. igazgató elnöklete alatt.

Pompás idő kedvezett az ünnepélynek, szép, meleg tavaszi nap sütött alá a zöld lepelre. A korai délutáni órákban valóságos népvándorlás volt a korcsolya-tér felé. A szülők, tanügy-barátok és érdeklődők tömörültek ott össze az egész tanári karral, hogy végigszemlélhessék azt a különös gonddal és vonzó érdekességgel összeállított műsort, melyet már előző számainkban hirdetni alkalmunk volt. Távollévő laikusoknak hiába is erősítgetnénk, hogy hihetetlen

megnyitására nagy közönség gyülekezett össze. *Lichtenstein* József, a Hitelintézet elnöke, melegen üdvözölte a megjelenteket, különösen pedig a hivatalos képviselőket s a vásárt megnyitotta, kiemelve, hogy ez szabad jellegű, nem akciószerű, a feltételek pedig kinyomatvák s különösen felhívta a vevőket, hogy az új tőzsdei szokványok értelmében 50 kgos egységben kössék az üzleteket. Képviselve voltak: a földmivelésügyi miniszterium *Rodiczky* Jenő cs. és kir. asztalnok, főigazgató, az Országos Magyar Gazdasági Egyesület *Rubinek* Gyula titkár, a vármegye dr. *Tarnay* Gyula alispán, a város *Soltész* N. Kálmán kir. tan. polgármester, a Kereskedelmi és Iparkamara *Sugár* Ignác titkár, a Gazdasági Egyesület *Szathmáry* K. Pál és *Jekelfalussy* Andor alelnökök, *Vértessy* Tivadar titkár által, de városunk és megyénk gazda és kereskedő világa is nagy számban volt jelen. A vásár eleintén kissé vontatott volt, mint minden vásár-kezdet. Azonban csakhamar megélenkült és vételkedv is mutatkozott, bár termelőink eleinte tartózkodók voltak. Daczára a hanyatló külföldi jelentéseknek, nagyobb áresés nem volt s a múlt évi árakhoz képest a csökkenés átlag 4—5 forintra rug, a mi megfelel a gyapju világpiaczi árszovonyainak. A vevők legnagyobb részt belföldiek és helybeliek. Külföldiek gyér számban jelentek meg. Fizettek most gyapjuért 150—160 koronát 56 kilogrammként, mosatlanért 110—126 koronát 100 kgként. — De elkelt néhány tétel 170 koronával, tehát csak 8—10 koronával kevesebb, mint a tavalyi gyapjuvásáron. A vásárra igen sok mennyiség — 2300 bálnál több gyapju szállított s a hitelintézet ez szép két rakrarában nyert elhelyezést. Az áru minősége teljesen megfelelő. A mosás általában sikerült. A vásárra hozott mennyiség tulnyomó része délig elkelt. Az első kézben maradó gyapjut a Hitelintézet aug. 1-ig díjtalanul raktározza. A 2300 bál gyapju 115 tételben. A miskolci vásár jelentőségének terjedésére vall, hogy az idén is távolabbi vidékről is felkeresték a vásárt s a figyelemre méltó, hogy kiszagadják is mindinkább megjelennek a vásáron. Szállítottak ugyanis gyapjut Szada, Léh, Jánosd, T. Polgár, T. Keszi, Darócz, Böcs, Gelej, Gesztely, Kács, M. Kövesd, M.-Csáth, Balajt, Bába, Köröm, Vasmege, A.-Berét, A.-Detek, Szendrő, F.-Lövő Szederkény, Emőd, Lucz, Jenke, T.-Füred, Zsolca, Dada, Borsod, Boldva, Várgede, Papi, Oszlár, D.-Horváth, Homrogd, Feled, Ab.-Szemere, Nánás, Nyék, Sz.-Bessenyo, Eger, N.-Mihály, Szarazbeő, Ábrány, Nyiregyháza, N. Bátor, Fancsal, Kupa, F.-Vadász, Kesznyéte stb. helyekről.

+ A sörárpavásár ügyében *Szathmáry* K. Pál elnökle alatt értekezlet volt tegnap délben a vármegyeházán, hol megjelentek *Rodiczky* Jenő a földmivelésügyi miniszterium, *Rubinek* Gyula az Országos Magyar Gazdasági Egyesület, *Hacker* a mezőgazdák szövetkezetének, *Weisz* József, *Wexler* Simon, *Sugár* Ignác a Kereskedelmi és Iparkamara képviselői, továbbá dr. *Tarnay* Gyula alispán, *Jekelfalussy* Andor, *Lichtenstein* József, dr. *Szabó* Gyula kir. tan., *Vladár* Ervin, *Kilián* Béla, *Kohn* Gábor, *Stein* Zsigmond, *Munk* Soma, *Grünfeld* Ödön, dr. *Robitsch* Adolf, *Lakner*, a gömöri, *Vértessy* Tivadar a borsodi gazdasági egyet titkára. Az értekezlet pedig elhatározta, hogy a miskolci országos sörárpa vásárt az idén és ez évi aug. hó 28 án megtartja. Az eddigi szabályzatokat némi módosítással elfogadták.

Nyilvános számadás.

A miskolci ev. ref. főgymnasium ifjúságának a „Kirándulási alap” javára 1900. június 5-én tartott tavaszi táncmulatságából a

bevétel: 933 kor. 80 fill.

kiadás: 364 kor. — fill.

tiszta jövedelem: 569 kor. 80 fill.

A jótékony cél érdekében felüldöztek, a miért a nyilvánosság előtt is hálás köszönetünket nyilvánítjuk a kegyes adományozóknak:

Fleischer Ferencz 12 kor., — *Kun* Kálmán, *Nádpataky* László, *Rácz* Jenő 10—10 kor., *Horváth* Lajos, *Rácz* György, *Radványi* István, *Eder* Elek, *Gartner* Fülöp, dr. *Fodor* Pál 8—8 kor., — *Gröber* József 6 kor., — *Érseki* leánynevelő intézet 5 kor., — dr. *Markó* László, dr. *Sassy* János, *Hercz* Sámuel, *Jármi* József, *Groák* Adolf, *Kun* Bertalan, *Zsupán* János, 4—4 kor., — *Bizony* Ákos, *Soltész* Nagy Albert, *Farkas* Ákos, dr. *Szabó* Gyula, *Sipos* Józsefné 3—3 kor., — *Krón* Ignác, *Vértessy* Sándor, *Tóth* Benő, *Csorba* György, *Halmy* Gyula, *Máday* János, *Molnár* Gyula, *Máthé* Ferencz, *Kiszely* József, *Csik* Dániel, *Fürész* Sándor, *Kerekes* Miklós 2—2 kor., — *Friedmann* Géza, *Spiegel* Jakab, *Tagleicht* J., *Vass* Elek 1—1 kor.

Nem mulaszthatjuk el, hogy ugyan e helyen hálánkat ne nyilvánítsuk Nagyságos *Görgey* László urnak, a miért szives volt a még fedetlenül maradt népkerti helyiségnek az esetleg kedvezőtlen idő ellen való biztosítására ponyvákat adni.

Miskolcz 1900. június 9.

A rendező bizottság.

Nyilvános nyugtázás és köszönet.

A miskolci ev. ref. felsőbb leányiskola növendékei által f. hó 9-én tartott jótékony-célú tavaszi táncmulatság alkalmával felüldöztek:

Rácz Jenő 10 kor., *Horváth* Lajos, dr. *Fodor* Pál 8—8 kor., *Kun* Kálmáné, *Regézy* Imréné, *Gallovi* István, *Szlavkovszky* Károly 6—6 kor., *Érseki* leánynevelde tanári kara, *Horváth* Lászlóné, N. N. 5—5 kor., *Steinfeld* Zsigmond, *Szathmáry* József, *Klein* Dezső, *Sipos* József, *Groák* Adolf, *Szücs* Sámuelné, *Tóth* Sándor (Törtel) 4—4 kor., *Hajdu* Imre (Poroszló), *Spiegel* Jakab, *Kolonay* Tamás 3—3 kor., *Nagy* Sándor, *Szabó* Barna, özv. *Apostol* Pálné, *Alexy* Hugóné, *Soltész* N. Bertalan, *Pácz* Bénéáminné, *Kiss* Áron, *Kun* Bertalan, dr. *Schwarz* József, *Fürész* Sándor, *Kérészy* Lászlóné, *Tóth* Benő, *Dick* Simon, dr. *Singer* Henrik, *Végener* György, *Dancz* József 2—2 koronát, *Katona* Sándorné, *Pores* János, *Bizony* Ákos, *Klein* Zsigmond, *Berz* Lászlóné, *Winter* Vilmos, *Blau* Emil, dr. *Rácz* József, *Vogel* Zsigmond, *Hronyecz* József, *Mezey* Ignác, *Szücs* István, *Solez* Gizella 1—1 kor., N. N. 20 fillért.

A midőn e felüldözéseket nyilvánosan nyugtázza, egyszersmind hálás szívet mond köszönetet a nemes szívű adakozóknak.

A miskolci ev. ref. felsőbb leányiskola tanári kara.

VASUTI MENETREND.

A vonatok érkeznek Miskolcra.
A tiszai pályaudvarra.

Nap szaka	Óra	Percz	A vonat neve	Honnan?
Éjjel	12	34	sz. v.	Ujhelyről
	1	31	sz. v.	Kassáról
	2	06	sz. v.	Budapestről
	2	56	sz. v.	Budapestről
Délután	6	54	T.sz.v.	Forró-Encsről
	6	20	v. v.	Budapestről
	6	35	T.sz.v.	Szorencsről
	8	4	v. v.	Tornáról
	9	14	sz. v.	Fánrévéről s Dobsináról
	9	25	gy. v.	Ujhelyről
	9	31	gy. v.	Kassáról
Délután	9	23	sz. v.	Fülekről
	10	53	gy. v.	Budapestről
	12	37	sz. v.	Debreczenből
	12	52	sz. v.	Budapestről
	1	40	sz. v.	Fülekről gőm. p. u.
Este	1	50	sz. v.	Budapestről
	2	56	sz. v.	Ujhelyből
	3	16	sz. v.	Kassáról
	5	42	gy. v.	Kassáról
	5	52	gy. v.	Ujhelyből
Este	6	20	gy. v.	Budapestről
	7	43	v. v.	Tornáról
	11	44	v. v.	Fülekről

Eladó

Miskolczon a **Fazekas-u.** elején, az igazságügyi palota szomszédságában 200 □-öles

háztelek.

Bővebbet **Evva Ernő** ügyvéd.

Kiadó.

Deák (Szinház) utcán

Egy bolthelyiség

azonnal kiadó.

Értekezhetni lehet **Horváth-u.**

8. sz. alatt a tulajdonosnál.

Ugyanott egy fűthető

fürdő-kád és egy mosó-gép eladó.

Remek kiránduló-hely a közelben.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség tudomására hozni, miszerint **Betegvölgy 347. sz. a.** a mai kor igényeinek minden tekintetben megfelelően, csinosan berendezett

a „Hársfához” címzett nyári borozómat

megnyitottam.

Főtörekvésem oda irányul, hogy tisztán kezelt italok kifogástalan kiszolgálásával a n. é. közönség partfogását kiérdemeljem.

Kiváló tisztelettel **Strausz József.**

Remek kiránduló-hely a közelben.

Betegvölgy 347. sz. alatt

a „Hársfához”

DODOZGYÁR

KÖNYVNYOMDA

KÖNYVKÖTÉSZET

SZELENYI ÉS TÁRSA

MISKOLCZ, Széchenyi-utca 45.

Koszoru
szallag aranyozás.

Dobozokat bármily alakban
és nagyságban készítünk.

Könyvnyomdai =
= munkákat
pontos, elegáns kiállításban
a legrövidebb idő alatt készít.
= Olcsó árak! =

Ház bérbe adó,

vagy

eladó

jutányos fizetési feltételekkel, 8 évig még adómentes, szép kerttel, a tüzerlaktanya átellenében, a villany telep mellett. Értekezhetni

Oberländer Antal tulajdonossal.
Buzatér 32.

Néger-czipőfénymáz

a legjobb magyar gyártmányu fénymáz.

Pótoljuk ezen kitinó gyártmányúval a külföldi behozatalt, mely a 700,000 koronát meghaladja.

5-10

Mintákkal szolgál:

Temesvári Első gyújtó- és vegy-technikai gyár részv. társaság

Képvisele

Kovács Herman által
Miskolczon.

605. sz.
tkv. 1900.**Árverési hirdetményi kivonat.**

Az edelényi kir. járásbíróóság mint te-lekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Deme Ida végrehajthatónak Füleki Lászlóné Juhász Borbála végrehajtást szenvedett elleni 45 frt tökekövetelés s járulékaí iránti végrehajtási ügyében az edelényi kir. járásbíróóság területén levő Lád-Bessenő község határában fekvő

1. a ládbessenői 286 sz. tjkvben A † 1 sorsz. a. felvett ingatlanból ^{138/1800} rész Juhász Borbálát megillető jutalék 90 frt.,

2. ugyanazon tjkvben A † 4 sorsz. a. felvett és most nevezettet illető ^{138/1800} rész jutalék 79 frt.,

3. a ládbessenői 287. sz. tjkvben foglalt A † 1 sorsz. a. felvett ingatlanból Juhász Borbálát illető ^{32/930} rész jutalék 30 forint,

4. a ládbessenői 142 sz. tjkvben A † 1 sorsz. a. foglalt belhely és a rajta épült 20 összeírású sz. házból Juhász Borbálát megillető ^{1/12} jutalék 166 frt kikiáltási árban és pedig a ládbessenői 286 és 287. sz. tjkvbeli jutalékok özv. Szabó Istvánné haszonélvezeti jogának fentartásával az árverés ezennel elrendeltetik és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1900. évi június 21-ik napján délelőtt 9 órakor Lád-Bessenő község-házánál megtartandó árverésen a kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Az árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsértékének 10°/o-át a kiküldött kezéhez letenni.

Kelt Edelényben, 1900. évi április hó 21-én.

A kir. jbiróság mint tlkvi hatóság.

Dr. Koós,
kir. aljbiró.

BÁRDOS VILMOS fényképészeti és festészeti műterme.

Ezelőtt VÁNCZA EMMA.

8-12

MISKOLCZON, Sötét-kapu.

Elvállal: a fényképészetbe vágó összes munkálatokat.

Nagyításokat bármily nagyságig. — Csoport és tableaux képeket.

Platin-, aquarell és olaj-festményeket.

Különlegesség gyermek felvételekben.

Utánrendelések a legrégibb lemezekről is

elfogadtatnak.

Fölvételeket egész napon át bármily időjárás alkalmával eszközlök.